

Legyünk bárhol, bármilyen élethelyzetben, mindig tudunk találni valamit, amin aggódni lehet. Mi lesz holnap? Mi történik a családtagjainkkal, a szeretteinkkel? Hogy fogunk megoldani egy lehetetlennek tűnő helyzetet? Segít-e bárki a bajban? Van-e remény? Sok kérdésünk van, amire nem tudjuk előre a választ. Jézus azt mondja, hogy az aggodalmaskodás nem visz közelebb a megoldáshoz. Arra hív bennünket, hogy keressük Őt, bízunk Istenben, mert Isten gondoskodik.

„Azt mondom ezért nektek: Ne aggódjatok életetek miatt, hogy mit esztek vagy mit isztok, sem testetek miatt, hogy mibe öltöztök! Nem több az élet az eledelnél s a test a ruhánál? Nézzétek az ég madarait! Nem vetnek, nem aratnak, csűrbe sem gyűjtenek - mennyei Atyátok táplálja őket. Nem többet értek ti náluk? Ugyan ki toldhatja meg életét csak egy könyöknyivel is, ha aggodalmaskodik? Hát a ruházat miatt miért nyugtalankodtok? Nézzétek a mezők liliomait, hogyan nőnek: nem fáradoznak, nem szőnek-fonnak, mégis, mondom nektek, még Salamon sem volt dicsősége teljében úgy felöltözve, mint egy ezek közül. Ha a mezei virágot, amely ma virít, holnap pedig a kemencébe kerül, így öltözteti az Isten, akkor benneteket, kishitűek, nem sokkal inkább? Ne aggodalmaskodjatok hát, és ne kérdezzétek: Mit eszünk, mit iszunk? Ezeket a pogányok keresik. Mennyei Atyátok tudja, hogy ezekre szükségetek van. Ezért ti elsősorban az Isten országát és annak igazságát keressétek, s ezeket mind megkapjátok hozzá! Ne aggódjatok tehát a holnap miatt, a holnap majd gondoskodik magáról! A mának elég a maga baja.”

Máté 6,25-34

Miután elolvastam többször ezt a szentírási részletet, megkérdezhetem magamtól, hogy milyen gondolatok, érzések fogalmazódtak meg bennem Jézus szavai kapcsán? Kötődik ez valahogy a saját életemhez?

Mit jelent számomra a bizalom? Van bárki, akiben meg tudok bízni? Vágyom arra, hogy bízzam bárkiben is, akár más emberekben, akár Istenben?